

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Aquas esse justitiæ & misericordiæ diuinæ instrumentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

lariolis, vopificibus, & artificibus perquam vsitatum. Quoties enim, inter prandendum & coenandum, audiuntur, eiusmodi probationes & purgationes vulgares? Si hoc, vel illud non est verum, hac me aqua suffocet? hic mihi haustus sit ultimus? hoc vinum vertatur in venenum? hoc lacte peream? hac cerevisia fiam ceritus? hoc pane stranguer? & similia sexcenta? Nonne hæc est purgatio consuetissima? & satis vulgaris, quia satis vulgata? Nonne hoc est, tentare DEVM? nonne hoc, miraculum petere? Quod quidem etiam non rarò sequitur, ad tales imprecationes: non ut à DEO approbentur, sed ut audacissima mortalium temeritas puniatur, in exemplum aliorum, qui monentur, ut caueant seopulum, in quem vident alios impigisse. Caueant ergo sibi malè conscij innocentie suæ testimonium, à miraculis petere, caueant sibi ipsis poenam statuere, quæ dilata facit nocentiores, illata misericordiam non meretur. Itaq; si existimant, se exempla habere Sanctorum, non aliter eos, quam equum asinus, in fabulis, imitantur. Vnà iter faciebant equus & asinus, ille sale, iste spongijs onustus. Procubuit in vadoso flumine equus, & sale liquefacto, se feliciter exoneravit. Quod vbi asinus vidit, procubuit & ipse; sed, spongijs aqua repletis, onus longè maius ferre coactus est; sensitq; vel hinc se asinum esse, ut qui non sciuerit eadem, alijs aliter dispositis, non eodem modo succedere.

C A P V T IX.

Non posse ab hominibus Deum aquis punientem accusari, cum aquis ipsi & alios, & se ipsos plectant.

SI laudabilis est iustitia, laudem merentur etiam iusticie instrumenta. At verò, teste Pythagoræo Theage, & inter Deos magnam vim habet, & inter homines iustitia. Totius enim atq; vniuersi, tum inter hos, tum inter illos, cõmunionem hac virtus continet. Ac Themis quidem, apud superos: Dicitur autem, apud inferos: Lex verò inter homines, nuncupatur. Huius ergo virtutis, siue cum vicia & virtutes inter se discernuntur, siue cum homines prohi defendendi improbique plectendi sunt, instrumentum aptissimum esse, docuimus, aquas. His mundi Moderator oues suas reficit, quarum vna ait: *Super aquam refectiois educavit me. his hædos*

I. Theag. lib. de virtute.

Psal. 22. 2.

Osee. 5. 10.
Cant. 5. 12.

suos plectit, unde ait: *Effundam, quasi aquam, iram meam.* Vtrumq; assidue considerat sponsa Christi. Quare oculi eius, sicut columba super rimulos aquarum, quæ lacte sunt lotæ, & resident juxta fluentia plenissima. Videt in aquis faciem sponsi sui resplendentem, & vno quidem oculo justitiam, altero autem misericordiam eius intuetur.

Psal. 118.

Quo intuitu incalescens exclamat: *Confitebor tibi in directione cordis: in eo, quod didici judicia justitiae tuae.* At alia vox, alius clamor est cornuorum, quam columbarum. Retrahere volunt columbas à pijs suspirijs ac laudibus, & transfere in execrationes, cum intelligunt aliquid sibi incommodi ab aquis nasci. Nimirum impunè vellent peccare: & dum DEVM identidem creaturis offendunt, nolent ipsi offendi à creaturis.

II.

Quàm iniqua hæc sint vota, indignæq; cogitationes, vel à se ipsis discant. Emendant, puniunt, occidunt homines hominem aquis ad vitam sustentandam creatis; & indignantur, quando rerum omnium Conditor, aquis vitur ad hominum scelera ablucenda? Ut homines hominem exitiabilem morte multent, in mare proijciunt; ut emendent, projecturos se minantur; & Deo idem facere sit nefas? id cum faciunt, laudari volunt; cum DEVS facit, criminantur? Optimus est usus aquarum, quando ijs hominum corpora curantur; & pessimus sit, quando illis hominum scelera castigantur? Intolerabilis amentia est, quando mortales sibi plus licere volunt, quam DEO. An enim non volunt sibi id licere? Certè

Ion. 1. 14.

voluerunt, qui dixerunt: *Quasumus, Domine, ne pereamus in animis viri istius, & ne des super nos sanguinem innocentem: quia tu, Domine, sicut voluisti, fecisti. Et tulerunt Ionam, & miserunt in mare.* Affinis huic historię est fabulæ Arionis, quam Poëtæ atque historici eleganter narrauerunt, declarantes scilicet, quæ ratione, homo in hominem etiam innocentem aquis sæuiat; DEVS autem innocentiam defendat. Ea verò fabulæ, super fidicine Arione celeri admodum & cohibili oratione, vocumq; filo tereti & candido, ut Gellius ait, scripta est ab Herodoto.

A. Gellius.
lib. 16. c. 19.

III.

Verus, inquit, & nobilis Arion cantator fidibus fuit. Is loco & opido Methymneus, terræ atq; insulæ omni Lesbii fuit. Eum Arionem rex Corinthi Periander amicum amatumq; habuit, artis gratiâ. Is inde à rege proficiscitur, terras inclitas, Siciliam atq; Italianam visere. Ubi eò venit,